

Preek 8 augustus 2004 - Bemoediging

Luchtiger preek vandaag. Een al te verhitte boodschap is niet handig tijdens een hittegolf en daarbij komt dat ik ook maar een paar dagen had om mij voor te bereiden en ik niet zo heel hittebestendig ben.

Meegenomen vandaag een aantal bewijsstukken

- een bescheiden presentatie
- een bak, een lap en water
- een krantenartikel.
- bijbel en aantekeningen

We hoeven ons dan ook niet te vervelen in dat opzicht.

“Bemoedigen totdat het gebrek aan moed je in de schoenen zakt”

De meeste van ons kennen het boek van Derek Prince wel “zegen of vloek”. Veel is gezegd over de kracht van negatieve woorden. Maar vandaag ga ik het hebben over de opbouwende kracht van de positieve woorden en dan vooral bemoediging en complimenten.

Complimenten krijgen vinden mensen best moeilijk, Nederlanders bijzonder lastig en Nederlandse christenen, oei, oei. Maar ik hou me er altijd aan vast dat als God een kameel door het oog van een naald kan helpen, hij een Nederlander moet kunnen leren om complimenten en bemoediging te krijgen.

“Je zegt nooit dat je van me houdt.” “Maar dat weet je toch, schat.” Mensen groeien door positieve woorden. Het is niet voor niets dat planten ook groeien als je tegen ze praat, ten minste, dat zegt men. Het kan ook best komen doordat de kooldyoxiden die wij uitademen samen met het licht leiden tot betere chloroplasten waardoor een versnelde fotosynthese leidt tot een hogere ATP waarde.

Het probleem is niet helemaal nieuw. Paulus kende zijn publiek ook en begint bescheiden in Filipenzen 2 (NBG)

**1 ¶ Indien er dan enig beroep op u gedaan mag worden in Christus, indien er enige bemoediging is der liefde, indien er enige gemeenschap is des geestes, indien er enige ontferming en barmhartigheid is,
2 maakt dan mijn blijdschap volkomen door eensgezind te zijn, een in liefdebetoon, een van ziel, een in streven,
3 zonder zelfzucht of ijdel eerbejag; doch in ootmoedigheid achte de een de ander uitnemender dan zichzelf; en ieder lette niet slechts op zijn eigen belang,
4 maar ieder lette ook op dat van anderen.**

Canisiusvertaling:

12 ¶ Mijn geliefden, omdat gij altijd gehoorzaam zijt, weest het dan ook niet alleen, wanneer ik bij u ben, maar thans bij mijn afwezigheid nog veel meer. Bewerkt uw heil met vrezen en beven; 13 want God is het, die naar zijn welbehagen in u het willen uitwerkt en het handelen.

KJ 21: vers 13

For it is God who worketh in you, both to will and to do of His good pleasure
(Het is God die zowel het willen als doen in je bewerkt naar zijn grote blijdschap).

Helaas is vers 12 nogal een beetje uit zijn verband gehaald. Vreze en beve er uit tillen maar er niet bij zeggen dat God het met groot plezier in ons wil bewerken is geen compleet beeld. Anders gaan we weer aan de slag. Vreze en beve geeft wel aan dat we de zaken serieus moet nemen. God spoort ons voortdurend aan maar dat doet hij door ons te bemoedigen en aan te sporen.

Bemoedigen betekent volgens de dikke Van Dale: met moed bezielen, aanmoedigen: iemand aansporen op een positieve manier. Heel wat anders dan een paar vaders langs het voetbalveld die staan te roepen: "loop eens door slome" "je bent tocht geen mietje" "schop ze neer" "wat ... is die scheids".
Echte sportverruwing noem ik dat.

Ik heb wel eens iemand in een preek horen zeggen: "Aarzel niet, als je aarzelt op de roep van God kan God je niet gebruiken".
Laten we eens kijken hoe God dat doet met mijn favoriete figuur uit de bijbel: We gaan het niet opzoeken want ik heb de dialoog tussen God en Gideon uit het boek Richteren met gebruik van Adrian Plass in een andere vorm gegoten.

U moet zich voorstellen dat Gideon bezig is om tarwe te kloppen. Normaal doe je dat op het land en dan waaien de vliesjes weg maar omdat gideon bang was voor de vijand deed hij dit in een persbak voor wijn.

Plots zit er iemand onder de boom (de Engel des Heren) die begint met de woorden:

- Gij sterke held.

Gideon schrikt zich rot en merkt op dat als God met **het volk zou zijn, waarom hij dan geen wonderen zag.**

- Ga Heen, ik ben met je

Ik stel niks voor, ik ben de kleinste uit de onbelangrijkste familie

- Ik ben met U

Gideon is niet helemaal overtuigd of het allemaal wel klopt. "Zou ik een teken kunnen krijgen, een beetje een bord uit de hemel of zo.

Gideon moet een offer brengen en God verteert het offer.

"WEE MIJ" "HEB IK DAT"

Gideon geeft de opdracht om de baälpaal van zijn vader naar beneden te halen, maar is bang en doet het 's nachts.

Dan staat dat de Geest des Heren op Gideon viel (een soort persoonlijk doop in de Heilige Geest)

Ik zal je een teken geven (vlies nat en de rest droog). Schaal vol met water.

Here God, ik hoop niet dat u boos op me bent, zouden we dat nog één keertje kunnen doen voor de zekerheid.

Ik zal je nog een teken geven (andersom)

Dan begint de selectie van alle mannen, het worden er steeds minder en minder en dan zegt God

Val aan, >>>> Maar als je nog bang bent neem dan Pura mee sluip naar de legerplaats en luister maar.

U raadt het al Gideon was nog steeds bang en daalde af. Daar hoorde hij twee mannen praten:

Ik had een rare droom, ik zag een hele grote koek het kamp in rollen. Over uitleg gesproken. George zegt de ander, dat is duidelijk het zwaard van Gideon.

God is niet bang om te bemoedigen wat hij ziet als potentie. Gideon was geen sterke held maar had de potentie om het te worden. Juist door de bemoedigingen (ook de tekenen) werd hij een sterke held. Hetzelfde gebeurde met mensen als Mozes en Jozef.

Soms zijn we ook bang geworden om complimentjes te krijgen. Geef maar geen complimentjes, anders dan word ik trots of hoogmoedig. Of eentje die ik in mijn tienertijd van de kansel hoorde: ik hoef geen compliment, want de volgende keer steekt dezelfde persoon je van achteren neer. Van Steve Hill heb ik het volgende geleerd. Ontvang alle complimenten en roem en stop ze in je mand en draag die aan het eind van de dag aan God over.

Wat ik veel mensen zien doen als ze complimenten of bv. applaus krijgen (handen omhoog). Dat is natuurlijk prima zolang het maar geen verdedigingsmechanisme is om te voorkomen dat je in verlegenheid komt.

Eigenlijk is mijn boodschap en oproep vandaag heel simpel en ik doe het met de woorden uit Hebreë 10:25 (Canisius en het Boek) ***verwaarloost het gemeenschapsleven niet, zoals sommigen plegen te doen; We moeten elkaar juist aanmoedigen, en dat des te meer, naarmate u de dag van de Heer naderbij ziet komen.***

Hoe bemoedigen we elkaar, hoe moedigen we elkaar aan:

Woorden en complimenten:

Het is net zo simpel als ongebruikelijk: zeg tegen de persoon die iets doet (of laat) of gewoon om wie die is het positieve wat je ziet. Complimenteer iemand om zijn kleding, uitstraling, zingen, luisteren, spreken, opruimen, interesse enz, enz. Wij als mensen hebben gewoon bevestiging nodig. Je hoeft daar niet boven te staan (deed Gideon ook niet).

Inspireren en stimuleren

Help elkaar na te denken voor een extra mijl, een volgende stap, een grotere tent (maak uw tentpinnen wijd) (wel reëel blijven natuurlijk) en help mee de voorwaarde te scheppen voor groei (een plek waar mensen elkaar en God ontmoeten en herstel en groei hun bestemming vinden).

Aansporen:

Hebreë 12:1 (Canisius) ¶ Welnu dan, omringd van zulk een wolk van getuigen, laat ons iedere belemmering en hinder van zonde wegwerpen van ons, en dan met volharding (in King James: met geduld) de wedloop beginnen, die voor ons ligt;

Er is een wolk van getuigen om ons heen die ons aanmoedigen. Ik geloof dat als we ze zouden horen dat ze zouden zeggen: "Je kunt het, je kunt het, wij konden het ook en kijk wat er soms een zootje van hebben gemaakt." Heb geduld en zet je in, ook al loop je soms even rond de berg, je zit gewoon in de race en Vader zal zorgen dat niemand je uit de race kan halen (ook een pitsstop is geen einde).

Profeteren:

Spreek woorden van bemoediging als je die van God ontvangt maar zoals je bij eigen complimenten je volledig mag geven is hier een zekere bescheidenheid gepast. Begin eerst met gewone complimenten te geven en te ontvangen (uitleg).

Op de gemeentedag wil ik met het bemoedigen iets specifiek gaan doen. Ik zeg nog niet wat maar het gaat om het leren geven van complimenten en het ontvangen ervan.

Wellicht denk je: fijn hoor al die complimenten en bemoedigingen, maar is dat wel goed voor iedereen? Er zijn wel mensen die onmiddellijk trots worden van complimenten. Dat is waar en daar ligt een gevaar om de hoek. Vergeet daarbij echter niet dat zowel meerderwaardigheid als minderwaardigheid feitelijk allebei een vorm van trots zijn. Meerderwaardigheid spreekt voor zich, maar minderwaardigheid is niet anders, omdat als God zegt dat je geweldig bent maar je vind jezelf waardeloos, je het beter weet dan God. Daarom **Hebreë 12: 1 laat ons iedere belemmering en hinder van zonde wegwerpen.**

Soms is een stuk nuchterheid op zijn plaats:

VB van DBB met bekende leider tekst: Lucas 17:9-11

7 Wie van u zal tot zijn slaaf, die voor hem ploegt of het vee hoedt, als hij van het land thuiskomt, zeggen: Kom terstond hier aan tafel? 8 Zal hij niet veeleer tot hem zeggen: Maak mijn maaltijd gereed, schort uw kleren op en bedien mij, tot ik klaar ben met eten en drinken, en daarna kunt gij eten en drinken? 9 Zal hij de slaaf soms danken, omdat hij deed wat hem bevolen was?

VB Afgelopen week avond in bed

Wellicht denk je, soms moet er ook gesnoeid worden en is er ook kritiek nodig. Dat is waar. Ik ben ook zeker voorstander van duidelijkheid en ben niet bang voor een stuk kritische evaluatie. Maar kritiek kan altijd en alleen maar in de context van bemoediging. Ik wil dat uitleggen aan de hand van een voorbeeld.

VB Plant: Kritiek = snoeien
 Bemoediging = water en licht

Je kunt een plant wel snoeien en mooi maken, maar als je hem vervolgens in een donkere kelder zonder water zet, gaat die dood. Snoei je een plant niet, maar krijgt die wel water en licht dan zal de plant wellicht ernstig scheefgroeien. Als ik dan toch moet kiezen heb ik liever een vergroeide plant dan een dode plant. Helaas lijkt de vergroeide plant die over mijn schutting groeit vaak een stuk hinderlijker dan de dode plant aan de andere kant van de schutting.

Laten we water en licht geven en waar nodig snoeien.